

Διορθώσεις εἰς τὰ Actes de Zographou.

(Βυζαντ. Χρον. Παράρτ. ΙΓ' τόμου, 1907.)

10, 8: *μεγάλως γὰρ ἀδικοῦσιν ἡμῶς εἰς τὰ δίκαια τοῦ ἡμετέρου ἀγροῦ τοῦ Καλιγγράου καὶ διὰ τοῦ τοιούτου μέλλει συμβῆ ἔν τῷ μέσῳ ἡμῶν καὶ Νίφωνος <φόνος>, διότι καὶ σπαθία καὶ τόξα ἔσυραν καθ' ἡμῶν καὶ καθ' ἐκάστην οὐ παύονται τὰς τοιαύτας ὀχλήσεις ποιοῦντες.*

Ἄνεπλήρωσα τὴν ἐκρυσίσαν λέξιν φόνος.

10, 17: *συγκαλέσαντες καὶ τοὺς εἰδήμονας καὶ ἀξιολίστους γέροντας . . . τηρήσουσιν ἐπὶ τόπους τῶν ἀμφοτέρων τὰ σύνορα καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτοὺς εἰς τὰ ἀρχαία δίκαια αὐτῶν, ὡς εἴχασιν ἔκπαλαι τῶν ἡμερῶν. ἀπήγαμεν δὲ ἐπὶ τὸ ποιῶς ἐξ ἀποστολῆς τοῦ ἀγροῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Πρώτου καὶ . . . ἐξετάσαμεν ἀκριβῶς τὰ ἀμφοτέρα μέρη.*

Τὰ ἀδιανόητα ἐπὶ τὸ ποιῶς διόρθωσον ἐπιτοπίως.

21, 76: *ὡς οὖν περὶ τοῦ τῆς Λούστρας χωραφίου ἔτι οἱ Λαυριῶται ἀνθίσταντο, καὶ πρὸς τὴν ἀγρὸν ἐκκλησίαν τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καὶ ἄμφω τὰ μέρη τῶν μοναχῶν ὁ σεβαστοκράτωρ ἀπέστειλεν, ὡς καὶ τὴν περὶ τοῦ τῆς Λούστρας χωραφίου λάβοι ἐντέλειαν.*

Ἵρθὸν εἶναι τὸ ἐν τῷ χειρογράφῳ κείμενον τὰ (ἀντὶ τοῦ τῆν)· damit auch die Angelegenheit des Landgutes von Lustra ein Ende nehme.

25, 19: *μὴ εἰς ἀπρεπεῖς τινὰς ἐνεργείας χρήσῃται αὐτοῖς ὁ ἔξωνησόμενος, καπηλείου δηλονότι ἐνεργεῖαν ἢ ἄλλου τινὸς τῶν ἀσέμνων καὶ ἀνεικέων τῇ ἐκκλησίᾳ.*

Τὸ τοῦ χειρογράφου ἀνηκαίων μεταγράφῳ ἐγὼ ἀνοικείων.

84, 29: *ἡ Λοντιζιάνη ποτὲ κτῆμα ἦν τῆς τοιαύτης μονῆς τοῦ Καρακαλᾶ, ὑπὸ δὲ γε τῶν κατὰ τοὺς τότε καιροὺς προβασῶν καὶ ἐκ τῶν ἀνωμαλιῶν τε καὶ συγχύσεων ἐκ τῆς τῶν Ἰταλῶν τυραννίδος εἰς ἐρήμωσιν παντελῆ καταντήσασα καὶ μικροῦ δεῖν εἰς ἀφανισμόν ἢ τοιαύτη μονὴ . . . ἀπώλεσε καὶ τὰ προσόντα ταύτῃ χαρτῶα δικαίωματα.*

Ἄντὶ τοῦ προβασῶν εἰκάσω τὸ ὑπερβασιῶν.

100, 67: *οὐ δέχομαι τὸ τῆς μαρτυρίας γράμμα, ὅτι <οὐκ> ἔστιν ἀληθές· εἰ δὲ καὶ ἔστιν, ἀλλ' οὐχ ὡς οἱ νόμοι διαγορεύουσι γέγονε.*

Τοῦ ἀναπληρωθέντος οὐκ οὐδεμία ἀνάγκη, ἀποβλητέα δὲ ἢ μετὰ

τὸ γράμμα ὑποστιγμῆ: = οὐ δέχομαι ὅτι τὸ τῆς μαρτυρίας γράμμα ἔστιν ἀληθές.

108, 10: ὕφ' οἶον δῆποτε τῶν δύο μουῶν ὁ τοιοῦτος μύλων ἐτύγχανεν.

Γράφον οἶαν.

127, 32: πάντες οικεῖα χειρὶ σημάναντες κάτισθεν τὰ ὀνόματα.

Διορθωτέον κάτωθεν.

130, 1: ἡ μετριότης ἡμῶν τὴν προστασίαν τῆς καθολικῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἐγγχειρισθεῖσα παρὰ Θεοῦ ἀνάγκην ἔχει διὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ Κυρίου πάσας τὰς ἐπ' αὐτὴν τελούσας ἀγιοτάτας ἐπισκοπὰς τε καὶ μητροπόλεις ἐφορᾶν καὶ ἐπισκέπτεσθαι πνευματικῶς.

Ἀντὶ τοῦ ἐπ' γραπτέον τὸ ὑπ' πβ. 83, 17: „ἔχειν μὲν οὖν πρὸς ἀλλήλους πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἡ βασιλεῖα μου τοῦτο θεσπίζει“.

134, 47: εἰς τὴν περὶ τούτων δήλωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν καὶ ἀποφασιστικὸν γράμμα παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ ἀπεδόθη εἰς χεῖρας τοῦ ἡθύντου πανιερωτάτου μητροπολίτου.

Γραπτέον ἐπεδόθη 104, 18 „τούτου γὰρ χάριν καὶ τὸ παρὸν γράμμα ἐπεδόθη πρὸς τὴν διαληφθεῖσαν σεβασμίαν βασιλικὴν μονήν“, 120, 37 „ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα . . . ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ μονῇ“, 126, 179 „τὸ παρὸν ἡμῶν . . . ἐπεδόθη τῇ . . . μονῇ“.

137, 93: ὁμοίως δὲ δίδομεν αὐτῷ ἐξουσίαν κρίνειν ἅπαντας τοὺς τοῦ ἱερατικοῦ κλήρου καὶ τὰ δόξαντα αὐτῷ κατὰ νόμους ἀποφαίνεσθαι τελέως τε καθαίρειν καὶ συγχωρεῖν ἐν τε εἰρκτῇ ἀσφαλιζειν αὐτοὺς καὶ λαμβάνειν ποινὴν τε καὶ πρόστιμον παρ' αὐτῶν.

Διορθωσον καθαιρεῖν.

138, 115: διὰ τοῦ παρόντος γράμματος ἦτοι πράξεως βεβαιούμεν καὶ ἀποκυροῦμεν τὸν ἡθύντα ἱερώτατον μητροπολίτην.

Γραπτέον ἦτοι τὸ ἀποκυροῦμεν ἢ τὸ ἐπικυροῦμεν.

144, 17: ἐπὶ τῷ ἔχειν τὴν μονιμότητα διηνεκὴ καὶ διαιωνιοῦσαν. Τὸ ὁρθὸν διδάσκει 104, 20 „δι' ἀσφάλειαν αὐτῶν αἰωνίζουσαν“: διαιωνίζουσαν.

155, 152: καὶ ἀπὸ τούτων τὰ τρία σημάδια, ἀπὸ πέρα μελεὰς τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλλου ἢ σα πέρα.

Γράφε μερεᾶς καὶ ἴσα.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, 27/9 Ἰουνίου 1908.

Π. Ν. Παπαγεωργίου.